

BIBLA – Pjesa 1

Bibla, libri që ndryshoi botën

Gëzohem që je bashkuar sot në këtë festim, veçanërisht sepse sot fillojmë një seri të re në lidhje me Biblën.

Zoti e ka vendosur Shqipërinë në zemrën e shumë njerëzve që janë lutur dhe kanë bërë ç'kanë mundur për të sjellë lajmin e mirë në këtë vend.

Tani është pjesa jonë, ta çojmë lajmin e mirë te bota jonë, te njerëzit që na rrethojnë. Sa Bibla ke dhuruar këtë javë ti? Sigurohu që merr 2-3 me vete para se të ikësh.

E di si do e filloja këtë seri? Me një pyetje të tillë:

Sa i qartë është mesazhi i Biblës për ty? Po flas për Biblën e tërë. A po lexon vetëm vargje inkurajimi, pak këtu e pak atje, apo Biblën si një libër të tërë, nga fillimi në fund?

Po cili është mesazhi i plotë i Biblës?

Disa herë ngjan si një puzzle; ti ke 2-3 copa në dorë, por pa e parë figurën e plotë të kutisë, nuk mund ta ndërtosh dot. E njëjta gjë ndodh nëse di vetëm disa vargje ose pasazhe; nuk do e kesh të plotë mesazhin e Biblës. Ndërkohë, ky libër është ai që ndryshoi një botë të tërë.

Synimi i kësaj serie është të krijojmë një tablo të plotë në lidhje me Biblën. Dua ta shikojmë Biblën nga një këndvështrim që të thuash, “Aaa, prandaj qenka kështu.” Dua që pjesët që di të marrin formë në pamjen e madhe.

E ke parasysh kur udhëton me makinë? Duket sikur je në dy botë: je aty në makinë dhe bën muhabet, dëgjon muzikë me personat që janë në makinë. Por ndërkohë, ti po ecën dhe kalon pallate, lagje. Dhe kur je shoferi, duhet t'i bësh të dyja: edhe pse të pëlqen biseda në makinë, duhet të jesh i vëmendshëm me sa po ecën; mendjen te semafori, te këmbësori, vijëzimet, polici, a po bie shi; shumë detaje...

Dhe më shumë nga të gjitha, po e gjete kush të shpërqëndron? Telefoni. E sigurt që në çdo makinë, dikush panikohet kur shoferi kap telefonin.

Sa e rrezikshme është kur e largon mendjen nga pamja e madhe dhe shpërqëndrohet me detajet e vogla?

A ke parë video sesi bëhen aksidente kur dikush po përdor celularin? Kur shikon ato video, të vjen të mos e përdorësh fare telefonin në makinë, madje ta lësh në shtëpi dhe mos ta marrësh me vete.

Pra, ndodhin aksidente kur shpërqëndrohesh nga detajet e vogla dhe largon sytë nga pamja e madhe.

Miq, kështu na ndodh edhe ne kur shpërqëndrohemi nga disa vargje dhe humbasim pamjen e plotë të Biblës, mesazhit që Perëndia na ka dhënë. Nëse e bazojmë jetën vetëm në disa vargje të preferuara dhe jo në pamjen e plotë të saj, ne e humbasim kuptimin e saj të plotë. Madje, sekte janë krijuar në emër të Biblës sepse kanë marrë vetëm pjesët që iu pëlqejnë, duke anashkaluar pjesët tjera.

Le të shohim se çfarë thotë Bibla; ajo është Fjala e frymëzuar e Perëndisë. Ne do ta shqyrtojmë atë javë pas javë për 7 javë.

Ja të them shpejt disa detaje:

Shumica prej nesh e dimë që Bibla është e ndarë në dy Besëlidhje, ndryshe quhen edhe Dhjata, por ka kuptimin e Besëlidhjes. Besëlidhja e Vjetër dhe Besëlidhja e Re.

Bibla ka 66 libra: 39 në Besëlidhjen e Vjetër dhe 27 në Besëlidhjen e Re. Ajo u shkrua nga 40 autorë gjatë një periudhe prej 1.500 vjetësh (Moisiu shkroi librat e parë në vitin 1.400 para Krishtit dhe në fund të shekullit të parë u kompletua Besëlidhja e Re). Dhe pjesa fantastike është se e gjithë kjo, të 66 librat, janë një: NJË HISTORI

Tashmë shumë prej jush që keni vite në Zotin mund të mendoni: "Po, këto gjëra i di prej kohësh. Nuk po na thua ndonjë gjë të re." Por, më lër të të tregoj diçka një lidhje të Biblën që ndoshta nuk e ke dëgjuar kurrë më parë.

Ndërkohë... të nxis të punosh me librin : Studioje Biblën për 28 Ditë.

(Precept Ministries ka gjendje si ky libër, nëse keni nevojë për të tillë libra kontaktoni në website: <https://jesus33.net>)

Nëse do të krijosh një ide të shpejtë të Biblës, do të sugjeroja të lexosh 6 libra nga 66: Zanafilla dhe Eksodi nga Besëlidhja e Vjetër, Luka dhe Libri i Veprave të Apostujve, pastaj 1 Pjetrit dhe Zbulesa. A do të fokusohemi tek këta 6 libra dhe t'i lexojmë për këto 7 javë?

Bonus: Mëso përmendësh të gjithë librat e Biblës, nga Zanafilla te Zbulesa, që kur të të them, "Hape te libri i Esterit," "Letra e Romakëve," ta gjesh në moment se ku është. Si duket kjo si sfidë? A je gati të fillosh këtë javë?

Në Besëlidhjen e Vjetër dhe të Re, janë 5 ngjarje kyçe që kanë lidhje të rëndësishme me njëra-tjetrën. Ja cilat janë ato:

E Para: Perëndia dhe Krijimi i Njeriut në Eden

Në fillim, Perëndia krijoi gjithçka në 6 ditë, duke krijuar një kopsht të përsosur, Edenin, dhe çiftin e përsosur, Adamin dhe Evën. Ky është fillimi i gjithçkaje: një vend të mrekullueshëm, një çift të përsosur, dhe një marrëdhënie ideale me Perëndinë.

E Dytë: Satani dhe Mëkati Hyjnë në Botë

Në këtë pikë, ndodhi një ndryshim dramatik: mëkati hyn në botë. Gjarpri mashtroi gruan, e cila e ftoi burrin të hante nga fruti i ndaluar. Kjo çoi në shkatërrimin e përsosmërisë së kopshtit, duke sjellë sëmundje, gjemba dhe duke i nxjerrë ata jashtë nga kopshti i përsosur. Miqësia e tyre me Perëndinë u prish.

E Treta: Përmbytja e Botës me Ujë

Situata bëhet edhe më keq me përmbytjen e botës. Noeu dhe arka e tij shpëtojnë bashkë me çiftet e kafshëve, ndërsa të tjerët vdesin. Ky është një moment kritik.

E Katërta: Qeverisja e Botës në Një Vend - Kulla e Babelit

Një tjetër ngjarje e rëndësishme është ndërtimi i Kullës së Babelit, ku njerëzit u grumbulluan në një vend dhe u përpoqën të bëheshin zotë të vetes. Perëndia ngatërron gjuhët e tyre dhe i shpërndan ata nëpër botë, duke ndaluar ndërtimin e kullës.

Këto katër ngjarje ndodhin në kapitujt e parë të Zanafillës (kapitujt 1 deri në 11) dhe janë të rëndësishme për të kuptuar kontekstin e pjesës tjetër të Biblës. Nëse nuk i njeh mirë këto histori, mund të kesh vështirësi në kuptimin e pjesës tjetër të narrativës biblike.

Koha Sipas Biblës:

Sipas gjenealogjisë biblike, bota është afërsisht 6.000 vite e vjetër:

- Nga Krijimi te Abrahami: 2.000 vjet
- Nga Abrahami te Jezusi: 2.000 vjet
- Nga Jezusi te ne: 2.000 vjet

Këto periudha kohore nuk përputhen me vitet e evolucionit që mësojmë në shkollë, ku flitet për miliarda vjet. Nuk do të thellohem në këtë temë tani, se ka shumë gjëra që mund të flasim për këtë. Por... të kthehemi në kohën sipas Biblës.

Në 11 kapitujt e parë të Biblës, ndodhin këto katër ngjarje kryesore dhe përfshijnë një periudhë prej 2.000 vjetësh. Megjithatë, ato janë të përmbledhura dhe nuk japin shumë detaje për jetën e përditshme të individëve, si p.sh. sa fëmijë pati Adami dhe Eva, ose si u mbush bota. Këto kapituj ofrojnë një pamje të përgjithshme të historisë së hershme biblike.

E Pesta: 12 Fiset e Izraelit

Abrahami lindi Isakun, dhe Isaku lindi Jakobin. Jakobi, i njohur edhe si Izraeli, pati 12 djem, dhe nga këta djem u formuan 12 fiset e Izraelit. Ky popull u zgjodh nga Perëndia për të mbajtur besnikërinë ndaj Tij në një botë të ndarë nga mëkati dhe ligësia. Beslidhja e Vjetër fokusohet në këtë popull të zgjedhur dhe ngjarjet e tij për 2.000 vjet.

Kulmi i Të Gjithave: Ardhja e Jezu Krishtit,

për të cilin u tha, u profetizua që nga Zanafilla e deri te ardhja e Tij. Tek katër ungjijtë—Mateu, Marku, Luka, dhe Gjoni—shohim se Perëndia u bë mish në trupin e Jezusit, duke e përmbushur kështu Beslidhjen e Vjetër dhe duke hapur rrugën për një Beslidhje të Re.

Keto 5 momente që përmenda nga Beslidhja e Vjetër lidhen me 5 momente që do të shohim në Beslidhjen e re.

Barazimi i Ngjarjeve të Beslidhjes së Vjetër dhe të Re:

E para është: **12 fiset e Izraelit, populli i zgjedhur = 12 dishepujt, Kisha, populli i zgjedhur i Perëndisë.** Dhe këtë e shohim nga libri i Veprave deri te libri i Judës, shohim fillimin e kishës, rritjet dhe dinamikat e saj.

E dyta është: **Rend i Ri Botëror, qeverisja e botës në një vend.** A duket sikur bota po shkon drejt kësaj çdo vit e më shumë? Ngjan me kullën e Babelit. Kjo kohë akoma nuk ka ardhur, kështu që sot jemi në kohën para fazës së dytë. Mes kishës dhe kësaj.

E treta është: **Gjykimi i botës dhe shkatërrimi i saj.** Te Noeu, bota u gjykua me ujë, në këtë pikë bota do të gjykohet me zjarr dhe shuhet e tëra.

E katërta është: **Satani dhe Mëkati del.**

Satani, që ishte Luciferi, kryengjelli, hyri në botë dhe fton njerëzit në mëkat, që të largohen nga Perëndia dhe të kundërshtojnë Perëndinë. Por në këtë fazë, hidhet përgjithmonë në liqenin e zjarrit, në ferr. Merr dënim të përjetshëm, mbaron cikli i tij.

E pesta është: **Perëndia dhe Njeriu në Qiell**. Në kopshtin e përsosur. Dhe në këtë pikë çdo gjë ka bërë ciklin e plotë deri këtu. Pema e jetës që përmendet në kopshtin e Edenit dhe që nuk lejohej më që njeriu të hante nga frutet e saj, këtë pemë e gjejmë kur të jemi në qiellin e ri dhe tokën e re.

Si duket plani i këtyre javëve? A të është shtuar dëshira për ta ndjekur këtë seri pjesë pas pjesë deri në fund? Apo të ka zënë frika nga pjesa 3 dhe 4?

Shokë, një gjë është e qartë dhe e sigurt: nëse zgjedh t'i besosh Jezusit, je në anën e të fituarve. Ky është synimi i këtyre javëve: dua shumë që me këtë seri të kuptojmë mesazhin e plotë të Biblës.

Perëndia tregoi TRE gjëra në fillim nga Zanafilla 1-11:

Nuk ka asnjë si Perëndia

Le të shohim vargun e parë në Bibël: "Në fillim Perëndia..." (Zanafilla 1:1). Perëndia ishte që në fillim; Ai ekziston dhe krijoi qiejt dhe tokën.

Ka një shaka për këtë: disa shkencëtarë u mblodhën dhe i thanë Perëndisë: "Nuk kemi nevojë për ty. Ne kemi udhëtuar në hapësirë, kemi bërë sisteme dhe shumë gjëra, madje kemi arritur të klonojmë njerëz. Nuk na duhesh ti. Madje mund të bëjmë një garë për të parë kush bën më shumë gjëra."

Perëndia tha: "Mirë, fillojmë nga fillimi kur krijova njeriun nga dheu."

Shkencëtari tha: "Mirë, do të grumbulloj dheun dhe do ta krijoj unë." Perëndia i tha: "Jo, jo, mos merr nga dheu im; shko krijo dheun tënd nga hiçi."

I vetmi që krijon nga hiçi, nga asgjëja, është Perëndia; nuk ka asnjë tjetër si Ai. Shkenca është dhurata e Perëndisë për ne, që të kuptojmë se si i ka krijuar Perëndia gjërat; nuk është për të kundërshtuar ose për të zëvendësuar Perëndinë.

Perëndia na krijoi me vullnet të lirë; nëse duam të besojmë, besojmë, nëse jo, jemi të lirë. Jemi të lirë, por në fund secili do të japë llogari për zgjedhjet e tij ose të saj.

Ka shumë teori sot në shekullin e 21-të, si evolucioni, shpërthimi i madh, etj., por janë teori. Të besosh në evolucion ose ateizëm kërkon më shumë besim sesa të besosh se ka një Krijues.

Mund të zgjedhim çfarë të duam, por në fund do japim llogari për zgjedhjet tona. Madje, shkrimi thotë:

Psalmi 14:1 *"I pamendi (budallai) ka thënë në zemrën e tij: 'Nuk ka Perëndi.'"*

Ai ishte nga fillimi; nuk ka asnjë si Ai. Ai krijoi çdo gjë, edhe pjesën hardware, edhe pjesën software. Edhe tokën, edhe qiellin, edhe manualin sesi funksionon jeta.

Nëse Ai është Perëndi, ai mund të na thotë ne se çfarë të bëjmë dhe çfarë të mos bëjmë, apo jo?! Kush e ka me qejf këtë pjesë? Askush nuk i pëlqen t'i tregohet se çfarë të bëjë; askujt nuk i pëlqen që dikush t'i thotë çfarë të bëjë apo jo?!

Ne nuk kemi qejf të na thotë dikush se çfarë të bëjmë. Nga e di unë këtë? Sepse nuk kemi qejf as kur na thotë Perëndia se çfarë të bëjmë; as atë nuk e kemi me qejf. Ku e gjejmë këtë? Ja tri shembuj:

1. Kur Satani dhe mëkati hynë në botë dhe prishën kopshtin e përkryer: Kjo ndodhi sepse njeriu deshi të bëhej i njëjtë me Perëndinë. Njeriu nuk dëshiron të bindet, por dëshiron të bëhet si Perëndia. Kur njeriu e do këtë gjë, vetëm të këqija ndodhin.
2. Kur arroganca arriti kulmin dhe njeriu mendoi se ishte ai vetë Perëndi: Ligësia dhe e keqja u shtuan derisa erdhi koha e përmytjes me Noeun.
3. Kur u mbush toka përsëri me njerëz dhe ligësia u rrit: Njerëzit ndërtuan Kullën e Babelit si një rebelim ndaj asaj që tha Perëndia për të bërë. Perëndia tha të shpërndahen dhe të popullojnë botën, por ata thanë: "Kujt i thua Ti se çfarë të bëjë? Ja, këtu do të qëndrojmë dhe do të ndërtojmë një kullë që të arrijë deri në qiell."

Tri herë njeriu tentoi të barazonte veten me Perëndinë dhe tri herë bëri llum dhe e djallosoi punën. Sepse nuk jemi ne Perëndi; nuk ka asnjë si Ai.

Ti nuk je Perëndi. Të hiqesh sikur je Perëndi është mëkat. Një shprehje anti-stres mund të jetë:

Ti kujtosh vetes çdo ditë: Zoti është Perëndi dhe jo unë!

Kjo na sjell te e dyta: **Mëkati na çon në vdekje.**

Le të lexojmë një kapitull më tutje, nga Zanafilla 2:

Zanafilla 2:15 *"Zoti Perëndi e mori pra njeriun dhe e futi në kopshtin e Edenit, me qëllim që ta punonte dhe ta ruante."*

Zanafilla 2:16 *"Dhe Zoti Perëndi e urdhëroi njeriun duke i thënë: 'Ha bile lirisht nga çdo pemë e kopshtit;'"*

Zanafilla 2:17 *"por mos ha nga pema e njohjes së së mirës dhe të së keqes, sepse ditën që do të hash prej saj, ke për të vdekur me siguri.""*

Pastaj Perëndia pa që të gjitha kafshët ishin çift, ndërsa Adami ishte vetëm. Dhe Adami nuk kishte as Instagram, as Facebook. Nga do ta gjente nusen? Prandaj, Perëndia krijoi vetë gruan nga brinja e tij. Sa qejf, sa mirë. Kopshti ishte i përsosur, çifti ishte i përsosur, marrëdhënia me Perëndinë ishte e përsosur.

Deri te kapitulli i rradhës, Zanafilla 3, ku hyri mëkati. Djalli afrohet dhe tundon njeriun që të dyshojë mbi Fjalën e Perëndisë. E thashë njeriun, por tundoj gruan së pari:

Zanafilla 3:2-3 *"Dhe gruaja iu përgjigj gjarprit: 'Nga fruta e pemëve të kopshtit mund të hamë; por nga fruta e pemës që është në mes të kopshtit, Perëndia ka thënë: "Mos hani dhe mos e prekni, ndryshe do të vdisni."'"*

Zanafilla 3:4-5 *Atëherë gjarpri i tha gruas: "Ju s'keni për të vdekur aspak; por Perëndia e di që ditën që do t'i hani, sytë tuaj do të hapen dhe do të jeni në gjendje si Perëndia të njihni të mirën dhe të keqen."*

Zanafilla 3:6 *"Dhe gruaja pa që pema ishte e mirë për t'u ngrënë, që ishte e këndshme për sytë dhe që pema ishte e dëshirueshme për ta bërë të zgjuar dikë; dhe ajo mori nga fruti i saj, e hëngri dhe i dha edhe burrit të saj që ishte me të, dhe hëngri edhe ai."*

Dhe i dha edhe burrit të saj, por ai ishte viktima në këtë mes, nuk kishte faj ai? Uppss, nuk është kështu. Edhe ai, tha: "Nëse gruaja ka blerë fruta, do të ketë blerë për të gjithë familjen. Po ha edhe unë."

Mëkati hyri në botë dhe e bëri lëmsh botën e përsosur, sepse njeriu deshi të bëhej Perëndi. Hajde të kryqëzojmë dhe të shajmë Adamin dhe Evën; pasi të mbarojmë me ata, kthehemi te vetja.

A e marrim seriozisht mëkatin? Sa seriozisht e marrim? Kur bëjmë vetë diçka që është mëkat ose kur e bëjnë fëmijët tanë, shokët, kolegët, sa seriozisht e marrim?

A themi: *"Hë se nuk është ndonjë gjë, është diçka e vogël, se i ri është, se kalamaj janë, se të rinj jemi."*

Kush i ka bezdi gjarpërinjtë, neveri fare? Kush do ia fuste vrapit, para një gjarpri?

Po të pyesja për gjarpër gome, nuk do të thoshim se ia kemi frikën, se nuk të pickon.

Më duket sikur kështu e trajtojmë mëkatin, si gjarpër gome.

Po nëse një gjarpër i vërtetë do ishte afër teje, a do ia fusje vrapit?

Mëkati është gjarpër real, nuk është gjarpër prej gome.

Mëkati të çon në vdekje; helmi i gjarpërit të vdes. Helmi i gjarpërit, që është një vdekjeprurës, mund të vrasë deri në 20 mijë njerëz. Mëkati, helmi i mëkatit, mund të vrasë gjithë njerëzimin.

Ne e trajtojmë mëkatin si një gjarpër gome, duke thënë: "S'ka gjë, se një herë është." Mëkati është një helm që helmon jetën. Trajtoje mëkatin si një gjarpër të vërtetë. Nëse do të shikoje një gjarpër, a do të ikje me vrap? Po ashtu bëj me mëkatin; sa herë të afrohet ty, ik me vrap larg tij. Si Jozefi, që kur gruaja e pronarit e ftoi për të fjetur bashkë, ai nuk tha: "Hajde mo, se një herë, le që kjo vetë dashka." Çfarë bëri? E pa mëkatin si një gjarpër të vërtetë dhe ia futi vrapit.

Adami dhe Eva mëkatuan dhe u ndanë nga Perëndia; u përjashtuan nga kopshti i përsosur. Por Perëndia ka vendosur përjetësinë brenda nesh; ne e duam dhe e dëshirojmë të jemi të lidhur me Perëndinë. Jemi të krijuar për kopshtin e përsosur, për të qenë të lidhur me Perëndinë, dhe për këtë e dëshirojmë, sepse për këtë jemi krijuar, por e humbëm.

Çdo njeri një ditë do të vdesë; çdo njeri vdes një ditë fizikisht, por pa Perëndinë, jemi të vdekur shpirtërisht dhe të ndarë nga Perëndia. Bibla e quan këtë gjendje ferr.

Njeriu, në vend që të largohet nga mëkati, përpiqet të krijojë një kopsht të përsosur për vete, duke menduar se mund t'ia kalojë Perëndisë, dhe gjithmonë përpjekjet e tij kanë dështuar dhe dështojnë. Nuk jemi në tokë për t'ia kaluar Perëndisë; jemi në tokë për të jetuar qëllimin e Tij për jetën tonë. Derisa të gjejmë atë qëllim, çdo gjë është një përpjekje për të kapur erën.

Mëkati na fton të shkojmë larg Perëndisë, të zëvendësojmë Perëndinë. Dhe sa herë e trajtojmë si një gjarpër gome, sa herë nuk kemi frikë, aq herë mëkatojmë dhe dëmtojmë, helmojmë jetën tonë. Njeriu mëkatoi dhe u nda nga Perëndia, dhe pasojat nuk ishin të mira.

Por e thënë troç: **Njeriu ia bëri dëmin vetes!** Kemi qejf t'ia ngecim fajin Perëndisë, ta fajësojmë Atë, POR në fakt fajtori jemi ne. Njeriu mëkatoi dhe u nda nga Perëndia.

Nuk është krahasimi i duhur, por imagjino: Unë jam në makinë me djemtë e mi dhe fillon një këngë me ritëm. Djemtë duan shpejtësi, duan adrenalinë, dhe unë i jap gaz. Kur arrij te semafori, hyj me të kuqe. Me shumë gjasa do më ndalojë policia dhe pasojat nuk do të jenë të mira.

Sigurisht që mund të justifikohem: "Polic i poshtër, shtet i poshtër, as për të argëtuar djemtë nuk të lë." Dhe mund të ndërtoj akuzën time: "Jam shofer prej kaq vitesh, një herë hyra me të kuqe," etj., etj. Por në realitet, unë ia bëra vetes.

Kur humbim diçka – një gjë, një punë, një notë të mirë, një person të dashur, një mundësi të mirë – a e marrim inat Perëndinë? Zemërohemi me Perëndinë: "Perëndi, si lejon Ti një gjë kaq të keqe ndaj një njeriu kaq të mirë si unë?" Dhe harrojmë që fajin e ka njeriu për botën ku jetojmë, për rrethanat ku jetojmë, jo Perëndia. Por s'kemi qejf të marrim përsipër fajin tonë. Ai, Perëndia, e ka fajin.

Nëse do të shfrynte Perëndia ndaj nesh dhe të na kërkonte llogari për të gjithë mëkatet që bëjmë dhe të na tregonte tamam se kush e ka fajin në të vërtetë, si do të ishte?

Mos duhet të kërkojmë falje Perëndisë, se njeriu e prishi kopshtin e përsosur që Ai bëri për të? Mos ka Ai të drejtë të na kërkojë llogari ne?

Kjo është pjesa e parë, por si do të vazhdojë vallë kjo seri? Cila është pamja e plotë e Biblës, libri që ndryshoi botën?

Cila nga këto tre ishte diçka për t'u ndrequr, përmirësuar nga ty?

1- Zoti është Perëndia dhe jo unë!

A do e dorëzosh para Perëndisë maninë për të kontrolluar dhe të fillosh apo vazhdosh të besosh: Zoti është Zoti, Perëndia. Dhe në vend të kontrollosh, të lutesh?

2- Si e trajton mëkatin, si gjarpër lodër apo gjarpër prej vërteti, si helm prej vërteti?

A ka diçka që duhet t'i kërkosh falje Perëndisë, ta rrëfesh para Tij?

3- Çfarë qëndrimi ke ndaj Tij, akuzues apo përules? Akuzon Perëndinë, apo i kërkon falje Atij?

Le të lutemi!